

Vernisáž výstavy 4. listopadu 1979
v 10.00 hod.

Výstavu uvede a promluví Jiří Najmon.
Krátké pásmo poezie soboteckého rodáka Jiřího
Najmona přednese Recitační studio Šrámkovy Sobotky

Josef Bavor
M. Černík

Výstava bude otevřena do 18. listopadu 1979

Pořadatelé:

Osvětová beseda v Sobotce
a Spolek sběratelů a přátel
exlibris

JOSEF BAVOR

obrazy

MILAN ČERNÍK

plastiky

Rodný dům
Václava Šolce
Sobotka

JOSEF BAVOR,

nar. 11.6. 1944 ve Lhoticích, okr. Mladá Boleslav

- vzdělání - 1958-1962 SOVŠ Praha
- 1965-1971 FFUK Praha
/obor výt. výchova čes./
- 1974 - rigorózní práce z výt. výchovy a obhajoba doktorátu filosofie
- zaměstnání - od r. 1971 anatomický malíř na katedře morfologie Lékařské fakulty UK v Hradci Králové
- od r. 1978 externí výuka výtvarné výchovy na PF v Hradci Králové.

Účast na kolektivních výstavách:

- 1961 výstava prací žáků a pedagogů SOVŠ v Praze
- 1979 výstava učitelů katedry výtvarné výchovy na PF v Hradci Králové

Příroda - v celé své mnohostranné bohatosti tvarů a barev - je věčným zdrojem a inspirací umění. Také moderní umění při všech svých formálních proměnách a výbojích převážně využívá této smyslové základny. Tvarové prvky, podílející se na stavbě lidského těla, kupříkladu v mnohém souvisí s tvarovými prvky v ostatní přírodě. Poznání těchto vztahů směřuje k pochopení jednoty člověka a přírody.

Tvorba J. Bavora, představovaná souborem 12 obrazů na této výstavě, je jedním z pokusů o využití těchto impulsů a možností. Autor, jemuž současné pracovní uplatnění umožňuje blízký kontakt s problematikou morfologie lidského těla, usiluje o vlastní - spíše lyrickou než epickou - výpověď na téma "Člověk a příroda".

Charakteristickým rysem dosavadních prací mladého výtvarníka je snaha o poetický a filosofický přístup k realitě. Vystavený soubor prací je prvním samostatným vystoupením výtvarníka na veřejnosti. Představuje vlastně průběžnou informaci o současném stavu jeho názorového vyhraňování, tvůrčího hledání a zrání.

Jiří Najmon

NAHÉ STROMY

/Josefovi a Milanovi/

Z holého dřeva
stoupá podzim

Listí už
zazvonilo

A stromy
vyčkávají

Očima po stesku
vyčkávají

Až z rozbředlé
hlíny

Sněhová jádérka
vypučí

MILAN ČERNÍK,

nar. 3.12.1946 v Praze

- vzdělání - SVVŠ (1962-1965)
po maturitě vyučen litografem (1965-1967)
soukromé studium u prof. K. Hladíka a akad. sochaře J. Kodeta
- 1974-1978 SPŠG
- zaměstnání - Vydavatelství, UVTEI
- studijní cesty - NDR, SSSR, Finsko, MLR, Rakousko, Jugoslávie, Itálie

Výstavy:

- 1966 kolektivní výstava - Praha - MLK
- 1970 galerie Svoboda - Praha
- 1974 galerie V podloubí - Olomouc

Monumentalita poznání v pochopení velikosti obyčejného kamene opracovaného přírodou je cd pradávna inspiračním zdrojem sochařů.

Tvorba M. Černíka je založena na konstruktivních výpovědích a přináší pocity jistoty, které vymezují člověku prostor pro celou plejádu pocitů a myšlenek. Jistota, bezpečnost člověka, to je základní myšlenka pohledu na umění, kterou autor nazývá surretismem. Je to jednotící myšlenka, která neklade důraz na jednotnou slohovost, ale zdůrazňuje totožný nebo blízký myšlenkový náboj.

M. Černík hledá inspiraci jednak mezi fragmenty, přírodními detaily a dalším zdrojem z kterého vychází jsou pocity a myšlenky. Tématem autorových prací je člověk. V modelaci vždy vychází ze základní stavby lidského těla, umocňuje detaily, nebo celkově kompozici. Plně využívá stínu, který považuje za nosný prostředek oživení své tvorby. V ní využívá často i barevné zpracování povrchu plastik k větší emotivní působnosti. Většina autorových plastik je pojímána jako skici zamýšlených větších prací.

Zdejším souborem vystavených plastik chce M. Černík veřejnosti ukázat průřez svého dosavadního díla a zároveň tím naznačit další směr své tvorby.